NAZAR VE HASEDİ İNSANDAN UZAKLAŞTIRMASI İÇİN MUSKA TAKMANIN HÜKMÜ

﴿ حكم تعليق التمائم للوقاية من العين والحسد ﴾

[Türkçe — Turkish — تركي]

Muhammed Salih el-Muneccid

Terceme : Muhammed Şahin

Tetkik : Ali Rıza Şahin

2010 - 1431

islamhouse.com

﴿ حكم تعليق التمائم للوقاية من العين والحسد ﴾

« باللغة التركية »

محمد صالح المنجد

ترجمة: محمد مسلم شاهين

مراجعة: علي رضا شاهين

2010 - 1431

islamhouse.com

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Soru:

Ben, muska asmanın câiz olup-olmadığını öğrenmek istiyorum. Tevhîd Kitabı ile Bilal Filips'in yazdığı diğer bazı kitapları okudum. Fakat İmam Mâlik'in Muvattâ adlı eserinde muskanın bazı çeşitlerini câiz gören hadisler buldum. Aynı şekilde Tevhîd Kitabı, seleften bazı kimselerin muskaya izin verdiklerini zikretmiştir. Bu hadisler, Muvattâ'nın 50. cüzünde 4, 11 ve 14 nolu hadislerde mevcuttur.

Lütfen bana cevap verir misiniz?

Bu hadislerin sahih olup-olmadığını bana bildirir misiniz?

Bu konuda bana daha fazla bilgi verebilir misiniz? Size şimdiden teşekkür ederim.

Cevap:

Hamd, yalnızca Allah'adır.

Birincisi:

Soru soran kimsenin, bizden, sahih olup-olmadıklarını açıklamamızı istediği hadislere ulaşamadık.Bunun da sebebi; sorusunda zikrettiği hadislerin aynısını bilemediğimiz içindir. Zirâ kendisi sorusunda, Muvattâ'nın 50. cüzünü zikretmiştir. Oysa Muvattâ, sadece bir cüzdür.

Bu sebeple -inşaallah- bu konuda rivâyet edilen hadislerden bazılarını zikredip âlimlerin bu hadisler hakkında verdikleri hükmü açıklayacağız.Umulur ki soruyu soran kimse istediği şeyi, bu hadislerin bazılarında bulur.

1. Abdullah b. Mes'ud'dan -Allah ondan râzı olsun- rivâyet olunduğuna o şöyle demiştir:

((أَنَّ نَبِيَّ اللهِ ﷺ كَانَ يَكْرَهُ عَشْرَ خِصَالٍ: الصُّفْرَةَ يَعْنِي الْخَلُوقَ، وَتَغْيِيرَ الشَّيْبِ، وَجَرَّ الْإِزَارِ، وَالتَّخَتُّمَ بِالذَّهَبِ، وَالضَّرْبَ بِالْكِعَابِ، وَالتَّبَرُّجَ بِالزِّينَةِ لِغَيْرِ مَحَلِّهَا وَالرُّقَى إِلَّا بِالْمُعَوِّذَاتِ وَتَعْلِيقَ التَّمَائِمِ وَعَزْلَ الْمَاءِ بِغَيْرِ مَحَلِّهِ وَإِفْسَادَ الصَّبِيِّ غَيْرَ مُحَرِّمِهِ.)) [رواه النسائي وأبو داود وضعفه الألباني في ضعيف النسائي]

"Allah'ın peygamberi -sallallahu aleyhi ve sellem- şu on hasleti çirkin görürdü:

1. Sarı renkli -safran gibi- güzel koku kullanmak.

2. Saç ve sakala düşen akları siyaha boyamak sûretiyle rengini değiştirmek.

3. İzarının (elbisesinin paçasını aşık kemiklerinden aşağıya sarkacak şekilde) uzun tutmak.

4. Altın yüzük kullanmak.

5. (Tavla oyunundaki olduğu gibi) zarlarla oynamak.

6. Kadının, kocası ve mahreminden başkasının yanına süslenerek çıkması (zinetini/süsünü yabancı erkeklere göstermesi).

7. Felak, Nas ve İhlas sûrelerinin dışındaki şeylerden rukye yaptırmak.

8. Muskalıklar asmak.

9. Erkeğin, menisini hanımının fercine değil de dışarıya boşaltması (azil yapması veya hanımına fercinden değil de anüsünden/dübüründen yanaşması).

10. Erkeğin, çocuğunu emziren hanımıyla cinsel ilişkiye girmesiyle onu hamile bırakması sonucu annenin sütünün kesilmesine sebep olması."[1]

2. Abdullah b. Mes'ud'un hanımı Zeyneb, kocası Abdullah b. Mes'ud'dan -Allah ikisinden de râzı olsun- rivâyet ettiğine göre Abdullah b. Mes'ud şöyle demiştir:

"Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'i şöyle derken işittim:

((إِنَّ الرُّقَى وَالتَّمَائِمَ وَالتِّوَلَةَ شِرْكٌ، قَالَتْ: قُلْتُ لِمَ تَقُولُ هَذَا؟ وَاللهِ لَقَدْ كَانَتْ عَيْنِي تَقْذِفُ وَكُنْتُ أَخْتَلِفُ إِلَى فُلَانٍ الْيَهُودِيِّ يَرْقِينِي فَإِذَا رَقَانِي سَكَنَتْ. فَقَالَ عَبْدُ اللهِ: إِنَّمَا ذَاكَ عَمَلُ الشَّيْطَانِ كَانَ يَنْخُسُهَا بِيَدِهِ، فَإِذَا رَقَاهَا كَفَّ عَنْهَا، إِنَّمَا كَانَ يَكْفِيكِ أَنْ تَقُولِي كَمَا كَانَ رَسُولُ اللهِ ﷺ يَقُولُ: أَذْهِبِ الْبَأْسَ رَبَّ النَّاسِ! اشْفِ أَنْتَ الشَّافِي، لَا شِفَاءَ إِلَّا شِفَاؤُكَ شِفَاءً لَا يُغَادِرُ سَقَمًا.)) [رواه أبو داود وابن ماجه وأحمد والحاكم]

[1] Nesâî, hadis no: 5880. Ebu Dâvu; hadis no: 4222. Elbânî; "Nesâî'nin Zayıf Hadisleri; hadis no: 3075'de hadisin zayıf olduğunu belirtmiştir.

"(Arapça yazılmayan ve içerisinde Allah'ın adı anılmayan) **rukyeler, nazarlıklar**[1] **ve** (kadını kocasına sevdiren) **muhabbet muskalarının her biri, ya açıktan ya da gizli olarak şirke götürür.**

Abdullah b. Mes'ud'un hanımı Zeyneb dedi ki:

Ben:

- Niçin böyle söylüyorsun? (Bana, Allah'a tevekkül etmemi ve rukyeyi terketmemi mi emrediyorsun? Oysa ben, rukyede fayda gördüm) **Allah'a yemîn ederim ki benim ağrıdan gözüm yaşarıyordu da ben,rukye yapması için falanca yahudînin yanına gidip geliyordum. O rukye yaptığı zaman gözümün ağrısı kesilirdi, dedim.**

Bunun üzerine Abdullah dedi ki:

- O, ancak şeytanın işidir. (Senin gözlerindeki ağrı, hakikatte ağrı değildi. Aksine o, şeytanın dürtülerinden bir dürtü idi.) **Yahudi rukye yaptığı zaman gözüne dürtmeyi bırakırdı. Ama Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in dediği gibi,** (ağrı hissettiğin zaman) **şöyle deseydin senin için yeterliydi:**

- Ey insanların Rabbi! Bu hastalığı gider. Şifâ ver. Ancak sen şifâ verirsin. Senin şifandan başka bizim için hâsıl olacak şifâ yoktur. Hiçbir hastalık bırakmayan bir şifâ ihsan buyur."[2]

3. Ukbe b. Âmir'den -Allah ondan râzı olsun- rivâyet olunduğuna göre o şöyle demiştir:

"Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'i şöyle derken işittim:

((مَنْ تَعَلَّقَ تَـمِيمَةً فَلَا أَتَمَّ اللهُ لَهُ، وَمَنْ تَعَلَّقَ وَدَعَةً فَلَا وَدَعَ اللهُ لَهُ.))

[رواه أحمد]

"Kim,kendisine fayda verdiğine veya kendisinden zararı giderdiğine inanarak muska takarsa, Allah hayatta onun hiçbir işini tamamlamasın.Kim, kendisinden göz değmesini (nazarı) **uzak tuttuğuna inanarak nazarlık takarsa, Allah ona rahatlık ve huzur vermesin."**[3]

---

[1] Câhiliyet devrinde kadınlar, göz değmesinden korumak için çocuklarının boyunlarına nazarlık asarlardı.İslâm gelince, müşriklerin bu bâtıl geleneğini ortadan kaldırmıştır.(M.Ş)

[2] Ebu Dâvud; hadis no: 3883. İbn-i Mâce; hadis no: 3530. Değerli âlim Elbânî,"Silsiletu'l-Ehâdîsi's-Sahîha" adlı eserinde hadisin sahih olduğunu belirtmiştir. Hadis no: 331 ve 2972.

[3] İmam Ahmed, hadis no: 16951. Değerli âlim Elbânî, "Daîfu'l-Câmi'" adlı eserinde hadisin zayıf olduğunu belirtmiştir. Hadis no: 5703.

4. Ukbe b. Âmir el-Cuhenî'den -Allah ondan râzı olsun- rivâyet olunduğuna göre o şöyle demiştir:

((أَنَّ رَسُولَ اللهِ ﷺ أَقْبَلَ إِلَيْهِ رَهْطٌ فَبَايَعَ تِسْعَةً، وَأَمْسَكَ عَنْ وَاحِدٍ، فَقَالُوا يَا رَسُولَ اللهِ! بَايَعْتَ تِسْعَةً وَتَرَكْتَ هَذَا؟ قَالَ: إِنَّ عَلَيْهِ تَمِيمَةً. فَأَدْخَلَ يَدَهُ فَقَطَعَهَا فَبَايَعَهُ، وَقَالَ: مَنْ عَلَّقَ تَمِيمَةً فَقَدْ أَشْرَكَ.))

[رواه أحمد وصححه الألباني في سلسلة الأحاديث الصحيحة]

"Rasulullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'e on kişilik bir topluluk (heyet) geldi. Rasulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- bunlardan dokuz kişinin biatını kabul etti ve birinden elini çekti.

Bunun üzerine onlar:

- Ey Allah'ın elçisi! Dokuz kişinin biatını aldınız da bunun biatını niçin almadınız? diye sordular.

Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-:

- Onun üzerinde muska (temîme) var, buyurdu.

Sonra elini o adamın elbisesine girdirip muskayı eline alıp parçaladı, daha sonra onun biatını kabul etti.

Ardından şöyle buyurdu:

- Kim muska (temîme) takarsa, Allah'a şirk koşmuştur."[1]

İkincisi:

Temâim, temîme kelimesinin çoğuludur ki bu; çocukların veya büyüklerin boyunlarına asılan veya kötülüğü -özellikle de göz değmesini- gidermesi veyahut da fayda vermesi için ev ve arabaların üzerine asılan boncuk ve kemikler bu türdendir.

Âlimlerin, muska çeşitleriyle bunların her birinin hükmü hakkında, içerisinde uyarılar ve faydalar bulunan görüşleri şunlardır:

1. Süleyman b. Abdulvahhab şöyle demiştir:

"Bilmelisin ki sahâbe ile tâbiîn ve onlardan sonra gelen âlimler, içerisinde Kur'an'dan âyetler veya Allah Teâlâ'nın isim ve sıfatları olan muskaların câiz olup-olmadığı konusunda görüş ayrılığına varmışlardır:

[1] Ahmed; hadis no: 16969. Değerli âlim Elbânî,"Silsiletu'l-Ehâdîsi's-Sahîha" adlı eserinde hadisin sahih olduğunu belirtmiştir. Hadis no: 492.

Bir grup, bu câiz değildir, demiştir. Bu, Abdullah b. Amr b. el-Âs ve başka kimselerin görüşüdür.Bu, zâhirine bakılırsa, Âişe'den -Allah ondan râzı olsun- nakledilen rivâyettir. Ebu Ca'fer el-Bâkır ve İmam Ahmed de bu görüştedir.

Hadisi, içerisinde şirk olan muskalara yorumlamışlardır.Rukye yapmak için içerisinde Kur'an âyetleri veya Allah Teâlâ'nın isim ve sıfatları olan muskalara gelince, derim ki:

Bu, zâhirine bakılırsa, İbn-i Kayyim'in tercih ettiği görüştür.

Başka bir grup, bu câiz değildir, demiştir. Abdullah b. Mes'ud ile Abdullah b. Abbas bu görüştedir.

Bu, zâhirine bakılırsa, Huzeyfe, Ukbe b. Âmir ve Abdullah b. Ukeym'in -Allah ondan râzı olsun- rivâyetidir.

Abdullah b. Mes'ud'un tâbiînden bazı arkadaşları ile Ahmed ve birçok ashâbının tercih ettiği başka bir rivâyette o ve ashâbı bu görüştedir.Son âlimler de böyle olduğunu kesin bir dille ifâde etmişlerdir.Bu hadis ile bu anlama gelen hadisi delil göstermişlerdir. Çünkü bu hadisin zâhiri, umumîdir (geneldir), Kur'an'dan olması ile Kur'an dışından olması arasında hiçbir fark yoktur. Buna karşılık rukye, farklıdır. Bunu pekiştiren şey ise, sahâbenin hadisi birlikte rivâyet etmeleri ve hadisin geneli ifâde ettiğini anlamalarıdır. Nitekim Abdullah b. Mes'ud'un görüşü de bu doğrultudadır.

Ebu Dâvud, Hamza b. İsa'dan rivâyet ettiğine göre, Hamza şöyle demiştir:

"Ben, Abdullah b. Ukeym'in yanına girdiğimde yüzünde bir kızıllık vardı.Bunun üzerine kendisine:

- Muska (temîme) takmaz mısın? dedim. Bunun üzerine o:

- Ondan Allah Teâlâ'ya sığınırız, dedi. Çünkü Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- bu konuda şöyle buyurmuştur:

((مَنْ تَعَلَّقَ شَيْئًا وُكِلَ إِلَيْهِ.)) [رواه أحمد والترمذي]

"Kim, kendisine fayda verdiğine veya kendisinden zararı giderdiğine inanarak muska, nazarlık ve buna benzer bir şey takarsa, Allah Teâlâ onu o taktığı şeyle başbaşa bırakır."[1]

İşte, âlimlerin, içerisinde Kur'an âyetleri veya Allah Teâlâ'nın isim ve sıfatları bulunan muska ve nazarlıkların asılması konusundaki görüş ayrılıkları bunlardır. Peki sahâbeden sonra insanların, şeytanların isimlerinden veya başka şeylerden yapılan rukyelerin asılmasına hatta onlara bağlanmaya, onlara sığınmaya, onlar için kurbanlar kesmeye, onlardan sıkıntı ve ihtiyaçlarını gidermelerini istemeye ve kendilerine iyilik getirmesini

[1] İmam Ahmed ve Tirmizî.

istemeye ne dersiniz? Oysa bütün bunlar, katıksız (hâlis) şirktir. Bu ise, -Allah Teâlâ'nın şirkten uzak tuttuğu ve koruduğu kimseler müstesnâ- insanlarda çoğunluktadır. Bu sebeple Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'in zikrettiği, sahâbe ve tâbiîînin üzerinde bulunduğu, onlardan sonra gelen âlimlerin de kitabın bu bölümü ile diğer bölümlerinde zikrettikleri şeyleri iyice düşünmelisin. Ayrıca son yetişen nesillerde meydana gelen şeylere baktığında günümüzde Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in dînini ve her şeyde onun garip olduğunu kendi gözlerinle görürsün. Bu durumu Allah Teâlâ'ya şikâyet ederiz."[1]

2. Değerli âlim Hâfız el-Hakemî -Allah ona rahmet etsin- de bu konuda şöyle demiştir:

"Muska ve nazarlıklar, Kur'an'ın apaçık âyetleri ve Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'in sahih açık sünnetlerinden olursa, bu takdirde bunların câiz olup-olmaması konusunda, sahâbe, tâbiîn ve onlardan sonra gelen âlimler arasında görüş ayrılıkları meydana gelmiştir.

Seleften bazı kimseler, muska ve nazarlıkları câiz görmüşlerdir. Âişe -Allah ondan râzı olsun-, Ebu Ca'fer Muhammed b. Ali ve seleften başka âlimler bu görüştedirler.

Bazı kimseler ise, muska ve nazarlıkları câiz görmemişlerdir. Abdullah b. Ukeym, Abdullah b. Amr, Ukbe b. Âmir, Abdullah b. Mes'ud -Allah onlardan râzı olsun- ve onun arkadaşları el-Esved, Alkame ve onlardan sonra gelen İbrahim en-Nehaî ve başka âlimler -Allah onlara rahmet etsin- bu görüştedirler.

Hiç şüphesiz muska ve nazarlıkları câiz görmemek, özellikle de şu günümüzde sakıncalı inanca sebep olan yolu tıkamak içindir. Zirâ îmân, sahâbe ve tâbiîînin kalplerinde dağlar gibi olmasına rağmen, onlar, o kutsal dönemlerde muska ve nazarlıkları çirkin gördüklerine göre, günümüzde -fitne ve belâların yoğun olduğu şu zamanda- muska ve nazarlıkları çirkin görmek, daha yerinde ve daha uygun bir davranış olması gerekir.Câhil kimseler, bu ruhsatlarla haramların özüne ulaştıkları ve bu haramları bir hîle ve vesile olarak gördükleri halde, muska ve nazarlıklar nasıl çirkin görülmesin ki?

Bunlardan birisi de onlar muska ve nazarlıklara âyet, sûre veya besmele gibi şeyler yazmakta, sonra da onun altına, onların kitaplarını okuyanlardan başka hiç kimsenin bilmediği, şeytanî tılsımlar koymaktadırlar.

Yine, onlar insanların kalplerini, Allah -azze ve celle-'ye tevekkül etmekten çevirip elleriyle yazdıkları şeylere gönülden bağlanmaya yönlendirmektedirler.Hatta onların çoğu, başlarına bir şey gelmediği halde asılsız haberler çıkararak onları ürkütürler.

[1] Teysîru'l-Azîzi'l-Hamîd; s: 136-138.

Örneğin onlardan birisi, kendisine tutulduğunu bildiği kimsenin malını, hîle ile almak istediği zaman ona gelerek şöyle der:

- Senin âilene veya malına veyahut canına şöyle şöyle belâlar gelecektir.

Veya ona şöyle der:

- Seninle beraber (yanında) cinlerden bir arkadaş vardır.

O kimseye şeytânî vesveseden birtakım şeyleri vasfeder ve kendisinde doğru ferâset olduğu izlenimini verir. Ona çok şefkat ve merhamet duyduğunu ve onun yararına olan şeyleri kazanması için gayret ettiğini söyler durur. Ahmak ve câhil kimsenin kalbi bu anlatılan sözlerin korkusuyla dolunca, Rabbinden yüz çevirir, kalbi ve bütün bedeniyle o deccâle dönüp ona sığınır ve Allah -azze ve celle-'ye itimat etmesi gerekirken ona itimat eder.

Ardından ona şöyle der:

- Sana vasfettiğim şeylerden çıkış yolu nedir?
- O şeyleri defetmenin (savmanın) hîlesi nedir?

Sanki zarar ve fayda vermek, kendisinin elindeymiş gibi.

İşte bu anda onun emeli gerçekleşir ve onun için belki sarfetmek istediği hevesi daha da büyür.

Bunun üzerine ona:

- Sen bana şunu şunu verirsen, o muskadan sana yazarım. Onun uzunluğu ve genişliği şu kadardır, diyerek muskayı ona vasfeder, güzel ve yaldızlı sözler söyler ve bu muska, şu şu hastalıklara engel olur, der.

Sen bu muskanın, bu inançla birlikte küçük şirk olduğunu görmüyor musun?

Hayır! Hatta bu davranış, Allah Teâlâ'dan başkasını ilah kabul etmek, ona ibâdet etmek, O'ndan başkasına dayanmak, O'ndan başkasına sığınmak, yaratılanların fiillerine güvenip itimat etmek ve onları dînlerinden soyutlamak demektir.

Şeytan, insan şeytanlarından olan kardeşleri aracılığı olmadan bu gibi hîlelere gücü yeter mi?

Nitekim Allah Teâlâ bu konuda şöyle buyurmuştur:

﴿ قُلْ مَن يَكْلَؤُكُم بِٱلَّيْلِ وَٱلنَّهَارِ مِنَ ٱلرَّحْمَٰنِ ۗ بَلْ هُمْ عَن ذِكْرِ رَبِّهِم مُّعْرِضُونَ ﴿٤٢﴾ ﴾ [سورة الأنبياء الآية: ٤٢]

"(Ey Peygamber! Azabın bir an önce gelmesini isteyen kimselere) **de ki: Rahmân'**(ın azabın)**dan sizi gece-gündüz** (uyku ve uyanık hâllerinizde) **kim koruyacaktır? Aksine onlar, Rablerini anmaktan yüz çevirirler** (Kur'an'dan gâfildirler)."[1]

Ayrıca o muskaya, şeytânî tılsımlarıyla birlikte Kur'an âyetlerinden bazı şeyler yazıp abdestsiz olarak onu asmaktadır.Bu kimse, başına küçük ve büyük hades gelmesine rağmen sürekli bu muskayı üzerinde taşımakta, onun içindeki şeyleri hiç kutsal saymamakta ve ona saygı göstermemektedir.

Allah'a yemîn olsun ki, müslüman olduklarını iddiâ eden bu zındıkların, Allah'ın kitabını hafife aldıkları kadar, Allah'ın düşmanlarından hiç kimse onu bu kadar hafife almamıştır.

Yine Allah'a yemîn olsun ki Kur'an-ı Kerim, okunması, ona göre hareket edilmesi, emirlerinin yerine getirilmesi, yasaklarından sakınılması, haber verdiği şeylerin tasdik edilmesi, helal ve haram sınırlarının aşılmaması, darb-ı mesellerinden ibret alınması, kıssalarından öğüt alınması ve onlara îmân edilmesinden başka bir gâye için inmemiştir. Çünkü bütün bunlar, Rabbimiz Allah Teâlâ katındandır.

Bu kimseler ise, Kur'an-ı Kerim'in bütün bunları boşa çıkarmışlar ve helal olana değil de haram olan şeylere ulaşabilmek için Kur'an-ı Kerim yoluyla kazanç elde etmek için onu arkalarına atıp terketmişlerdir.Şayet bir kral veya emir, velâyeti altında bulunan bir kimseye bir yazı yazıp: Bunu yap ve şunu terket, senin tarafında olanlara şunu emret ve onları şu şu şeyleri yasakla, demiş olsaydı, bu kimse o mektubu alıp okumayıp ondaki emir ve yasakları iyice düşünmemiş ve onu, tebliğ etmesi gereken kimselere tebliğ etmemiş, aksine o mektubu boynuna veya pazusuna asar ve ondaki hiçbir şeye aldırmamış olsaydı, kral bu davranışından dolayı onu mutlaka en şiddetli bir şekilde cezalandırır ve en acıklı azaba uğratırdı. O halde şu sıfatlara sahip, göklerin ve yerin hâkimi Allah Teâlâ'nın cezalandırması ve azabı nasıl olur?

﴿...وَلِلَّهِ ٱلۡمَثَلُ ٱلۡأَعۡلَىٰۚ وَهُوَ ٱلۡعَزِيزُ ٱلۡحَكِيمُ ٦٠﴾ [سورة النحل من الآية: ٦٠]

"**En yüce sıfatlar Allah'ındır.O,** (mülkünde) **güçlüdür,** (kâinattaki işleri idâre etmede) **hikmet sahibidir.**"[2]

﴿...لَهُ ٱلۡحَمۡدُ فِي ٱلۡأُولَىٰ وَٱلۡأٓخِرَةِۖ وَلَهُ ٱلۡحُكۡمُ وَإِلَيۡهِ تُرۡجَعُونَ ٧٠﴾

[سورة القصص الآية: ٧٠]

[1] Enbiyâ Sûresi: 42.
[2] Nahl Sûresi: 60.

"Dünya ve âhirette hamd, yalnızca O'nadır. (Yarattıkları arasında) hüküm vermek, O'na âittir.(Ölümden sonra hesap ve cezâ için) dönüş de yalnızca O'nadır."[1]

﴿...وَإِلَيْهِ يُرْجَعُ ٱلْأَمْرُ كُلُّهُۥ فَٱعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ ...﴾ [سورة هود من الآية: ١٢٣]

"(Kıyâmet günü) bütün işler, O'na döndürülür. (Ey Peygamber!) O halde yalnızca O'na ibâdet et ve O'na dayan (her işini O'na havale et)! "[2]

﴿فَإِن تَوَلَّوْا۟ فَقُلْ حَسْبِىَ ٱللَّهُ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ۖ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ ۖ وَهُوَ رَبُّ ٱلْعَرْشِ ٱلْعَظِيمِ ١٢٩﴾ [سورة التوبة الآية: ١٢٩]

"(Ey Rasûl! Müşrikler ve münâfıklar sana îmân etmekten) yüz çevirirlerse, (onlara) de ki: Allah bana yeter. O'ndan başka hakkıyla ibâdete lâyık hiçbir ilah yoktur. Ben, O'na dayandım (her işimi O'na havale ettim).O, yüce Arş'ın sahibidir."[3]

Muskalar, Kur'an ve sünnet dışından bir şeyle olursa, bunları asmak, şüphesiz şirktir. Hatta bu muskalar, müslümanı İslâm'dan uzaklaştırma konusunda fal ve şans okları mesabesindedir.

Muskalar, yahudilerin tılsımları veya heykellere, yıldızlara ve meleklere tapanların ve cinleri kullananların tılsımları olursa veyahut boncuklar, kazıklar, demirden halkalar gibi, Kur'an ve sünnet dışından bir şeyle olursa, bunları asmak, şüphesiz şirktir. Zira bu gibi şeyler, dînen kullanılması mübah olan sebeplerden veya bilinen ilaçlardan değillerdir. Hatta bu gibi şeyleri kullanan kimseler, bunların özellikle şöyle şöyle acıları giderdiklerine katıksız bir şekilde inanırlar. Bu kimseler, putperestlerin, putları hakkında inandıkları şeyin aynısını bu muskalar hakkında inanmışlardır. Hatta bunlar, câhiliye dönemindeki arapların câhilî şeylerinde kullandıkları fal ve şans oklarına benzemişlerdir ki onlar, bir şey yapmak istedikleri zaman fal okunu üçe bölerlerdi: Birisinin üzerine: Yap, ikincisinin üzerine: Yapma, üçüncüsünün üzerine ise: Tekrar dene, yazılırdı. Eğer elinde "yap" çıkarsa, işine devam ederdi, elinde "yapma" çıkarsa, o işi bırakırdı, elinde "tekrar dene" çıkarsa, yeniden fal oklarını kullanırdı. Allah Teâlâ'ya hamdolsun ki O, bize bundan daha hayırlısıyla değiştirmiştir o da İstihâre namazı ile İstihâre duâsıdır.

Bu anlatılanlardan kastedilen: Kur'an ve sünnetten olmayan bu muskalar, müslümanı İslâm'dan uzaklaştırmada bozuk inanç ve şeriata aykırı olduğu için fal ve şans oklarının ortağı ve benzeri mesabesindedirler. Çünkü gerçek tevhîd ehli (muvahhidler), bu gibi şeylere en uzak olan kimselerdir. Onların kalplerindeki îmân, bu gibi şeyler, onların

[1] Kasas Sûresi: 70.

[2] Hud Sûresi: 70.

[3] Tevbe Sûresi: 129.

kalplerine giremeyecek kadar büyüktür. Onlar, Allah Teâlâ'nın dışında bir şeye tevekkül etmekten ve O'ndan başkasına güvenmekten daha büyük konuma ve daha kuvvetli îmâna sahiptirler. Muvaffakiyet, Allah Teâlâ'dandır."[1]

Muskalar, Kur'an ve sünnetten yapılmış olsa bile câiz olmadığını söylemek, bizim âlimlerimizin üzerinde olduğu görüştür.

3. Dâimî Fetvâ Komitesi âlimleri de bu konuda şöyle demişlerdir.

"Kur'an'dan olmayan muskaların haram olduğu konusunda âlimler ittifak etmişlerdir. Kur'an'dan olan muskalar konusuna gelince, âlimler bu konuda ihtilaf etmişlerdir. Kimi âlimler, bu muskaları asmayı câiz görmüş, kimisi ise haram görmüştür. Bu konuda gelen hadislerin genel oluşu ve şirke götüren yolu tıkaması sebebiyle, muskaları asmayı haram görmek, daha tercihlidir. Abdulaziz b. Baz, Abdullah b. Ğudeyyân ve Abdullah b. Kuûd."[2]

4. Değerli âlim Elbânî -Allah ona rahmet etsin- bu konuda şöyle demiştir:

"Bu dalâlet (sapıklık), günümüzde bedevîler, çiftçiler ve bazı şehirli insanlar arasında hâlâ yaygın bir durumdadır. Bunun bir benzeri de, bazı şoförlerin arabalarının önlerine ve aynanın üzerine astıkları boncuklardır.Bazıları ise arabasının önüne veya arkasına eski bir at nalı asmaktadırlar.Yine başkaları evinin veya dükkanının önüne at nalı asmaktadırlar. Bütün bunları, göz değmesini (nazarı) kovmak için yaptıklarını iddiâ etmektedirler. Bunun dışında daha büyük belâ ve musibetler de vardır ki bunların da sebebi, tevhîdi bilmemek ve tevhîde aykırı olan şirkî amellerdir. Zira peygamberlerin gönderilmesi ve kitapların indirilmesindeki gâye, putperestlerin amellerinden olan bu gibi şeyleri ortadan kaldırıp yok etmektir.Günümüzde müslümanların câhil kalmalarını ve dînden uzaklaşmalarını, Allah Teâlâ'ya şikâyet ederiz."[3]

Allah Teâlâ en iyi bilendir.

---

[1] Meâricu'l-Kabul; c: 2, s: 510-512.

[2] Dâimî Fetvâ Komitesi Fetvâları; c: 1, s: 212.

[3] Silsiletu'l-Ehâdîsi's-Sahîha; c: 1, s: 490-492.